

บทที่ 4

การพ็อน

ในบทนี้จะนำการแสดงหมอลำกกาขาวในช่วงที่สามารถสืบค้นได้คือประมาณ พ.ศ. 2515-2528 จากคำบอกเล่าของตัวศิลปินมาอธิบาย เริ่มต้นด้วยการแนะนำภาพรวมของการแสดง โดยจัดเรียงขั้นตอนการแสดงให้เห็นชัดเจนต่อจากนั้นจะได้วิเคราะห์ลึกลงไปถึงกระบวนการพ็อนที่ปรากฏในการแสดงดังนี้

ลำดับการแสดง

ลำดับการพ็อนในการออกแสดง

จำนวนท่าพ็อน

การเคลื่อนไหวทางสระของร่างกายประกอบการพ็อน

4.1 ลำดับการแสดง

ลำดับการแสดงลำกกาขาวจากคำบอกเล่าของศิลปินสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นเตรียมความพร้อม

ขั้นทำการแสดง

ขั้นหลังจากแสดง

4.1.1 ขั้นเตรียมความพร้อม

หลังจากที่หัวหน้าคณะทำการตกลงเกี่ยวกับรายละเอียดการว่าจ้างและสถานที่ในการแสดงกับเจ้าภาพเรียบร้อยแล้วเมื่อถึงวันที่กำหนดนัดหมายหมอลำก็จะเดินทางไปสถานที่แสดงการเดินทางในสมัยนั้น (ประมาณ พ.ศ. 2500-2515) ที่การโทรคมนาคมยังไม่เจริญ หมอลำต้องใช้วิธีการเดินเท้าไปยังสถานที่แสดงโดยนำเครื่องแต่งกายของตัวเองใส่กระเป๋าแล้วสะพายไปส่วนเครื่องประกอบอื่น ๆ เช่น แคน โทน ก็ผลัดกันถือส่วนจากซึ่งเป็นอุปกรณ์ประกอบการแสดงที่มีขนาดใหญ่ และน้ำหนักมากก็จะใช้วิธีม้วนใส่ไม้ที่มีขนาดยาวกว่าแล้วแบก 2 คนหัวท้าย ผลัดเปลี่ยนกันเป็นช่วง ๆ

เมื่อเดินทางไปถึงหมู่บ้านที่จะทำการแสดงหากไปถึงก่อนเวลาที่จะทำการแสดงมาก เช่น แสดงตอนกลางคืนแต่เดินทางไปถึงตอนเที่ยง กลุ่มหมอลำก็จะแยกย้ายกันพักผ่อนอยู่บริเวณชายทุ่งที่อยู่ใกล้กับหมู่บ้านด้วยเหตุผลคือไม่ต้องการรบกวนเจ้าภาพเป็นเวลานานเกินไปจนเวลาประมาณ 17 นาฬิกาจึงจะเดินทางไปบ้านเจ้าภาพในขณะที่เดินทางไปหมู่บ้านมีการตีโทนเป็นจังหวะเพื่อเป็นสัญญาณบอกว่าหมอลำเดินทางมาถึงแล้ว อีกนัยหนึ่งก็เพื่อทำความเคารพ และขออนุญาตต่อเจ้าที่เจ้าทางด้วย

เมื่อถึงสถานที่ทำการแสดงหากเวทีที่ใช้แสดงเป็นเวทีแบบถาวรหัวหน้าคณะก็จะทำการตอกตะปูที่เตรียมมาเพื่อจับจองเป็นเจ้าของสถานที่ในบริเวณคู่เสาด้านหลังของเวที ส่วนผู้แสดงอื่น ๆ ก็จะช่วยกันจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จะใช้ประกอบในการแสดง เช่น ฉาก ฯลฯ พอเวลาประมาณ 18.30 น. หมอลำก็จะเริ่มแต่งตัว แต่งหน้า ทำผม ให้เสร็จก่อนเวลา 20.30 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ต้องตั้งค้าย้อเพื่อบูชาครู และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายก่อนที่จะเริ่มทำการแสดงในเวลา 21.00 น.

ในช่วง พ.ศ. 2515 เป็นต้นมาการเดินทางไปทำการแสดงของหมอลำมีการพัฒนามาใช้รถยนต์เป็นพาหนะในการเดินทาง ทำให้การเดินทางสะดวกและรวดเร็วขึ้น ทำให้หมอลำสามารถรับงานในท้องถิ่นที่ไกล ๆ ได้

4.1.2 ชั้นทำการแสดง

หลังจากที่หมอลำแต่ละคนตั้งค้าย้อเรียบร้อยแล้วก็จะเริ่มทำการแสดงในชั้นทำการแสดง สามารถแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ

1. ช่วงกล่าวนำ
2. ช่วงดำเนินเรื่อง
3. ช่วงสรุปอาลา

1. ช่วงกล่าวนำ

การแสดงในช่วงนี้เริ่มจากหัวหน้าคณะหรือผู้แสดงชายที่อาวุโสจะกล่าวทักทายผู้ชม หลังฉาก โดยจะแนะนำชื่อคณะหมอลำ และกล่าวทักทาย ดังนี้

“สวัสดิ์ครับพ่อแม่พี่น้อง พ่อลุง แม่ป้า คุณตา คุณยาย ที่เคารพพร้อมนี้ (วันนี้) พวกเราชาวคณะ ส. จันทราภิรมย์ศิลป์ ได้นำทีมงานหมอลำกกาชาวมารวมแสดงที่บ้านของเจ้าภาพเพื่อให้พ่อแม่พี่น้องได้รับชมในค่ำคืนวันนี้ สำหรับตอนนี้ได้เวลาสามทุ่มตรง หมอลำกะสิ (ก็จะ) ได้ทำการแสดงให้พ่อแม่พี่น้องได้รับชม ก่อนจะทำการแสดงทางคณะก็จะปล่อยการแสดงเต็มระบำให้พ่อแม่พี่น้องได้รับชมหลังจากนั้นก็จะเป็นการแสดงในท้องเรื่องสังข์ศิลป์ชัยต่อไป”

และโอกาสนี้ขอเชิญพ่อแม่พี่น้องพบกับการเต็มระบำของพวกเราชาวคณะ ส. จันทราภิรมย์ศิลป์ ได้แล้วครับ

จากนั้น ก็จะมีการร้อง เอ้าเฮ เอ้าเฮ เอ้าเฮ 3 ครั้ง คล้ายกับการออกแขกในการแสดงลิเก แล้วดนตรีก็จะบรรเลงลายมโหรีผู้แสดงก็จะออกมาพ็อนในท่าต่าง ๆ โดยจะกล่าวถึงรายละเอียดต่อไปในหัวข้อที่ 4.2 การแสดงช่วงนี้ใช้ผู้แสดงหญิงไม่ต่ำกว่า 3 คน ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 10 นาที (บวร แก้วแสนไชย, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2542)

ข้อมูลข้างต้นเป็นข้อมูลของหมอลำกกาชาวมายุคแรก เมื่อประมาณ พ.ศ. 2500 ความแตกต่างของหมอลำกกาชาวมายุค พ.ศ. 2500 กับพ.ศ. 2515 คือ การแสดงระบำ ซึ่งในยุคหลังมีการพัฒนาจากระบำมาเป็นการเดินแบบทางเครื่องในวงดนตรีลูกทุ่งมีการร้องเพลงประกอบ เช่น เพลงแดงเถาตายของไวพจน์ เพชรสุพรรณ เป็นต้น มีการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายประกอบการเดินประกอบแต่ละเพลง เรียกการแสดงช่วงนี้ว่า “เดินโชว์” ใช้เวลาในการแสดงช่วงนี้ประมาณ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมงครึ่งเป็นอย่างมาก

การแสดงในช่วงนี้จะจบลงด้วยผู้ที่ป็นหัวหน้าคณะจะกล่าวอยู่หลังจากว่าสมควรแก่เวลาที่จะต้องลำเป็นเรื่องกันแล้ว จากนั้นก็จะเริ่มการแสดงในช่วงที่ 2 ต่อไป

2. ช่วงดำเนินเรื่อง

หัวหน้าคณะหรือผู้อาวุโสจะกล่าวนำก่อนโดยกล่าวถึงเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อจะนำผู้ชมให้คล้อยตามเพื่อชมการแสดงลำเป็นเรื่อง เช่น

“เอาละครับนี่ก็ตีออกมาแล้วก็จะขอพักการเดินโชว์ หรือระบำไว้เท่านี้ก่อน อันต่อไปก็จะขอนำท่านพ่อแม่พี่น้องรับชมการแสดงเป็นเรื่องราวในท้องเรื่องสังข์ศิลป์ชัย”

สังข์ศิลป์ชัยเป็นนวนิยายเก่าแก่ตั้งแต่สมัยศึกดาบรพ ลูกหลานที่เกิดได้ใหญ่มาในทุกวันนี้ก็คงลืม (จะไม่) เคยเห็น

สังข์ศิลป์ชัย มีปู่ ตลก เฮฮา โสภ มื่อนี้ (วันนี้) แแนวได้ (สิ่งใด) ที่พ่อแม่พี่น้อง บ่อเคย (ไม่เคย) เห็นก็จะเคยเห็นละครับ มีทั้งงูชวง ยักษ์จินี ยักษ์กันดาร ติวงล้อมเข้ามากรับ ลูกหลานกะสิ (ก็จะ) ตัดเอาบ่อนที่ (ตรงที่) สนุก ๆ ละครับมานำเสนอให้พ่อแม่พี่น้องได้รับชม ณ โอกาสที่ขอเชิญพ่อแม่พี่น้องพบกับพญาสุรราชได้เลยครับ (ลำดับการแสดงต่อไปผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างการแสดงของพญาสุรราช ซึ่งเป็นชนบที่ผู้แสดงทุกคนยึดปฏิบัติในการแสดงแต่ละครั้ง)

จากนั้นผู้แสดงเป็นพญาสุรราชก็จะล่ายอยู่ในฉากโดยมีใจความว่า

สารุเคื้อข้าขอนบอบนนิ้วเหนือเกตุเกศา	ตัดเอาตอนย่อ ๆ ขอให้สูฟัง
ผมสิเล่าในเรื่องศิลป์ชัยบ้นบ่อน	ตัดเอาตอนย่อ ๆ พอให้สูฟัง
หนังสือมีอยู่ตูแปลหมื่นพระธรรมขันธ	ตัดเอาเป็นตอน ๆ บ่อนพอฟังได้
ผมสิไปใจในเรื่องนิทานเดิมเริ่มเก่า	ผมสิชักเรื่องเค้ามาเว้าสูฟัง
หากมันผิดพลาดพลังคืนชีพหนีหลัก	บางทีดูบ่อทันคักให้ช่วยเดิมเอาบ้าง
บ่อนบ่อดีให้เจ้าโยนลงล่าง	อย่านิทานบ่อด่ากันเคื้อ
บ่อนสนุกเฮฮาบ่อกันโดนกะสิพ่อ	ให้รอก่อนท่านผู้ฟัง

ในการล่ายอยู่หลังจากนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องล่ายทุกครั้ง ส่วนใหญ่จะใช้ล่ายในครั้งแรกที่ผู้แสดงคนนั้น ๆ จะออกมาแสดงด้านหน้าเวทีเท่านั้น หลังจากสัมภาษณ์ศิลปินหลายท่านไม่สามารถหาคำตอบได้ว่าล่ายลักษณะนี้เรียกว่าอะไร ซึ่งในหมอลำเพลินเรียกล่ายในลักษณะนี้ว่า “ล่ายเปิดผ้ากั๋ง” ส่วนในหมอลำกกาชาขาวผู้วิจัยจะขอใช้คำว่า “ล่ายเปิดตัว” ทั้งนี้เพื่อง่ายต่อการศึกษา

เมื่อล่ายจบกลอนแล้วผู้แสดงเป็นพญาสุรราชก็จะเดินออกมาด้านหน้าเวทีตรงกลาง กล่าวสวัสดีผู้ชมแล้วก็ล่ายแนะนำตัวเองว่ารับบทบาทเป็นใครทำอะไรอยู่ และจะไปไหน รวมทั้งต้องมีหน้าที่กล่าวถึงเรื่องราวในวรรณคดีตั้งแต่แรกพอสังเขป เนื่องจากในการศึกษาพบว่าหมอลำกกาชาขาวนิยมเริ่มแสดงตั้งแต่ตอนที่พญาสุรราชเริ่มคิดถึงน้องสาวแล้วจะให้ท้าวทั้งหกออกไปติดตาม

เพราะฉะนั้นในช่วงที่ผ่านมาพญากุศราชต้องมีหน้าที่ เล่าย้อนไปเพื่อให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในการชมการแสดงได้ง่ายขึ้น

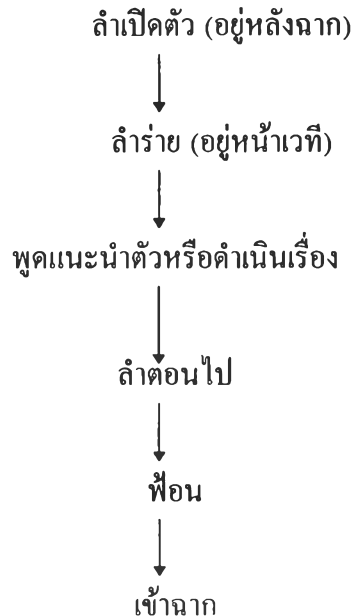
การเล่าในช่วงที่สองเรียกการเล่าลักษณะนี้ว่าเล่าร้าย ซึ่งหมายถึง การเล่าบรรยายเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในท้องเรื่อง

ส่วนการเล่าในช่วงที่สาม คือ การเล่าตอนไป การเล่าลักษณะนี้จะเล่าตอนที่ผู้แสดงจะเดินทางไปใดที่หนึ่งจะมีการเล่าลักษณะนี้ก่อน

จากนั้นดนตรีก็จะบรรเลงเพลงลายสังข์ศิลป์ชัยพญากุศราชก็จะพ็อน โดยไม่มีการกำหนดท่าพ็อนไว้เป็นแบบแผน พญากุศราชจะพ็อนอยู่สักครู่ ประมาณ 2 นาทีก็จะค่อย ๆ ขยับใกล้ทางเข้าแล้วจะหายเข้าไปหลังฉาก* ในที่สุด

จากการศึกษาสามารถนำลำดับการแสดงในช่วงดำเนินเรื่องเขียนเป็นแผนผังได้ดังนี้

ขนบการแสดงหมอลำกขาขาว

* ศิลปินหมอลำจะใช้คำว่าเข้ามุ้ง เข้าม่าน

ตามแผนผังข้างต้นพบว่าหมอลำกกาชาวมีขนบในการแสดงที่มีความคล้ายคลึงกับหมอลำประเภทอื่น เช่น หมอลำเพลิน หมอลำหม่ออย่างมาก พบว่าในการแสดงแต่ละครั้งจะให้ความสำคัญกับการเปิดตัวผู้แสดงครั้งแรกมาก โดยการให้ผู้แสดงล่าอยู่หลังฉากไม่ให้ผู้ชมเห็นตัวผู้แสดงเป็นการเรียกร้องความสนใจให้ผู้ชมมีใจจดจ่อที่จะรอดูเจ้าของเสียงนั้นว่ามีรูปร่าง หน้าตาหล่อเหลาหรือสวยงามเพียงไร เมื่อลำจบกลอนผู้แสดงก็จะเดินออกมาหน้าเวทีสวัสดีท่านผู้ชมแล้วก็จะลำกลอนใหม่ หลังจากที่ลำเปิดตัวในลักษณะนี้แล้วในคราวออกมาแสดงครั้งต่อไปจะลำเปิดตัวอีกหรือไม่ขึ้นกับก็ได้ตามความพอใจของผู้แสดงเองหากไม่ลำเปิดตัว เมื่อถึงบทตัวเองก็เดินออกมาหน้าเวทีได้เลย

ในการแสดงลำกกาชาวในแต่ละครั้งส่วนใหญ่จะทำการแสดงจนจบเรื่องหากคำนวณดูแล้วว่าเวลาไม่พอก็จะมีการรวบรัดและตัดบทของฉากนั้น โดยใช้กลอนลำบรรยายตัดบท ตัวอย่างเช่น

ในขณะที่สังข์ศิลป์ชัยสี่โฮ สังข์ทอง เดินทางไปติดตามอาแล้วพบกับค่านต่าง ๆ จึงเกิดการสู้รบหากในการสู้รบฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพลี่ยงพล้ำถึงขั้นเสียชีวิตก็จะดำเนินเรื่องต่อไปแต่หากไม่ถึงขั้นเสียชีวิตหรือเสียชีวิตแล้วฟื้นขึ้นมาแล้วยอมแพ้ต่อสังข์ศิลป์ชัยและพี่ทั้งสองก็จะมีการรวบรัดเพื่อไม่ให้เกิดความยืดเยื้อ โดยใช้การลำ เช่น

มาจัก โจ๊ะบพั้นจินใจนี้ก่อนกับว่าตอนหน้าพูนสิมีบั้นใหม่มาละนา
 มาจัก โจ๊ะบพั้นกันดานใจนี้ก่อนกับว่าตอนหน้าพูนถ้าฟังบั้นใหม่มา
 โจ๊ะบพั้นผีสาตายไว้หนีก่อนฟังเอาตอนหน้านั้นสิมีบั้นใหม่มา
 มายุติบพั้นเจียงคำใจนี้ก่อนจับเอาตอนหน้าพูนสิมีบั้นใหม่มา

ทั้งสี่กลอนลำข้างต้นส่วนใหญ่จะใช้คำพูดเดียวกันแต่ต่างกันตรงที่กล่าวถึงตัวละครตัวใด แต่ทั้งนี้ความหมายโดยรวมก็คือ

“จะหยุดเรื่องของ (ตัวละคร) ไว้เพียงเท่านี้ก่อน เอาไว้ตอนหน้าจะมีเรื่องมานำเสนอใหม่”

3. ช่วงสรุปลำลา

หลังจากที่ดำเนินการแสดงมาจนถึงเวลาประมาณ 06.00 น. หัวหน้าคณะหรือผู้แสดงชายคนใดคนหนึ่งเป็นผู้กล่าวสรุปถึงเรื่องราวที่แสดงมาให้ข้อคิดเตือนใจกับผู้ชมโดยยึดหลักธรรมของพุทธศาสนาเป็นหลัก จากนั้นก็อวยพรให้ผู้ชมทุกท่านเดินทางกลับสู่ภูมิลำเนาของตัวเองโดยสวัสดิภาพแล้วก็มีกรกล่าวโดยผู้แสดงที่เป็นพระเอกหรือนางเอกก็ได้ ส่วนใหญ่จะให้ผู้แสดงที่อยู่ในฉากสุดท้ายเป็นผู้ลำลา

ในกลอนลำลาก็จะเป็นการพรรณนาเกี่ยวกับการจากพรากกันด้วยความรัก เมื่อเวลาใกล้กันก็อย่าลืมโอกาสหน้าถ้าได้ทำบุญร่วมกันก็คงได้มาพบกันอีก เช่น กลอนลำลาของหมอลำบุญเพ็ง ไข่มวิชัย ที่หมอลำกกาชาวนิยมนำมาลำลามีใจความดังนี้ (หนูทิพย์ กาบบัว, สัมภาษณ์, 29 เมษายน 2541)

หมิดกระบวนลำแล้วสีลำล่องลาลง
 แถวนมาละหุ่มซุมซอพ่อแม่
 มือนี่บุญเลิกแล้ว ฮ้างอย่าลาละ
 นางสีไลไปซ้าลาลงแล้วย่าง
 ขอลาเป็นปูถ่ายเวที
 อย่าได้ถอนถกกิม เพพ้งม้างง่าย
 นางสีปลัดพรากเว้นไกลจากกันหนี
 ลาเด้อครูอาจารย์เจ้าครูบาญาท่าน
 ขอให้บุญส่งผู้ ขึ้นสู่เมืองสวรรค์
 ทั้งผู้สาวผู้เฒ่า สาวงามให้ค้อยอยู่

เป็นเวลาสมควรส่วนนางสีลาแล้ว
 ทังเฒ่าแก่ทุกชั้น กำนันพร้อมพรว้าบุญ
 ไปคนทางไป-มันคราวนี้
 ลาเด้อ ปางข้างคุ่ม ซุมแน่นบ่าวจี
 ค้อยอยู่ดีเด้อผามบ่อนลำขึ้นพื่อน
 ลาทังไฟสว่างจ้า ตาน้องส่องเห็น
 ค้อยอยู่ดีเด้อคนฟังลำข้า
 ให้ค้อยสุขอยู่สร้างสบายบั้งคู่ช้องค์
 ใผคือกันเด้อนาย อยู่สบายหายเ้า
 หนูขอลาจากแล้ว สุเจ้าค้อยอยู่ดี
 บุญมี...เออ...เอ๊ย

เมื่อเสียงลำลาจบลงก็แสดงว่าการแสดงหมอลำในครั้งนั้นก็เสร็จสิ้นลงแล้วผู้ชมก็เดินทางกลับบ้าน ส่วนหมอลำก็เก็บของเพื่อเดินทางต่อไป

4.1.3 ชั้นหลังจากแสดง

เมื่อการแสดงเสร็จสิ้นลงหมอลำก็จะล้างหน้า อาบน้ำ เก็บข้าวของส่วนตัว หมอลำคนใดที่ทำธุระส่วนตัวเสร็จก่อนก็จะเริ่มเก็บฉากและอุปกรณ์การแสดงต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมหากการแสดงในครั้งนั้นใช้เวทีแบบถาวรในการแสดงหัวหน้าคณะก็จะทำการถอนตะปูที่ตอกไว้เพื่อตอนมาถึงเมื่อเรียบร้อยแล้วก็เดินทางต่อไป

4.2 การพ็อนในการแสดง

ในการแสดงลำกกาขาวสิ่งสำคัญที่แสดงถึงความเป็นหมอลำกกาขาวก็คือผู้แสดงและการพ็อนของพระเอก ซึ่งจัดอยู่ในขั้นตอนที่ 5 ของการออกแสดง 1 ฉาก (ดูขบวนการแสดงหน้า 69) การพ็อนของพระเอกในหมอลำกกาขาวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการแสดง การพ็อนจะเป็นไปในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือจะต้องมีการพ็อนพร้อมกันในการออกแสดงในแต่ละฉาก การพ็อนในการออกแสดง 1 ฉากไม่จำเป็นจะต้องพ็อนครบตามกระบวน การพ็อนในแต่ละครั้งจะขึ้นอยู่กับข้อตกลงของผู้แสดงที่ตกลงกันว่าจะใช้ทำอะไรในการพ็อนในฉากนั้น ๆ

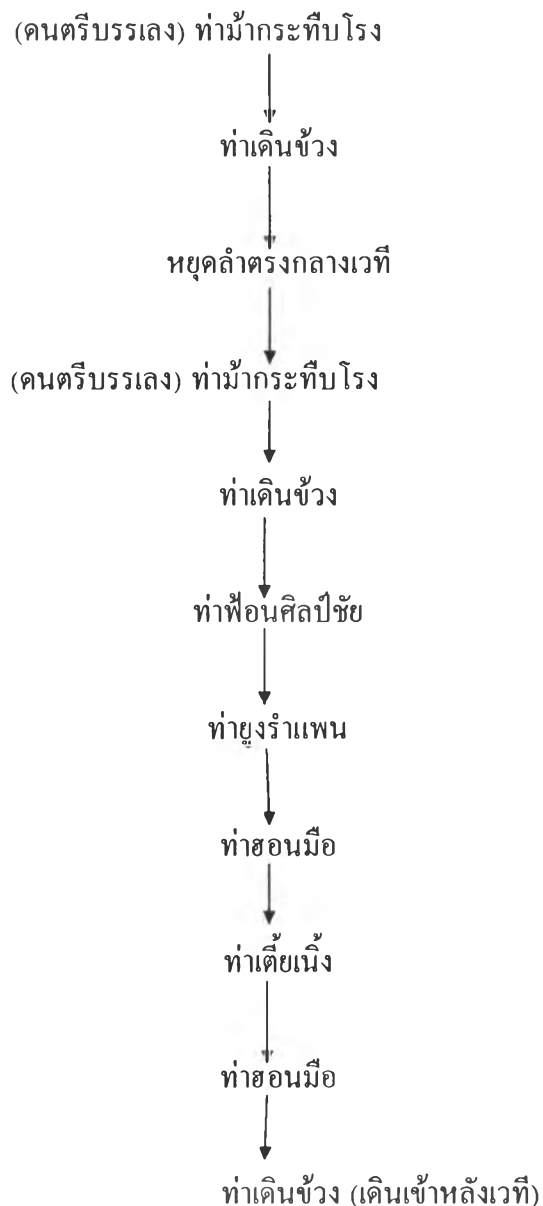
4.2.1 ลำดับขั้นตอนในการพ็อน

ลำดับขั้นตอนในการพ็อนจากที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์รับชมการสาธิตพร้อมทั้งฝึกหัดการพ็อนหมอลำกกาขาวจากคุณแม่หนูทิพย์ กาบบัว พบว่า การพ็อนจะเริ่มดังนี้

1. ทำม้่ากระที่บโรง โดยจะกระที่บเท้าเป็นจังหวะพร้อมกับการขึ้นทำนองดนตรี มือทั้งสองล้วงกระเป๋า
2. ทำเดินช่วงเดินต่อเนื่องจากทำม้่ากระที่บโรงออกมาด้านหน้าเวทีแล้วมาหยุดลำตรงกลางเวที พอลำจบดนตรีเริ่มบรรเลง เริ่มปฏิบัติทำ 1 และ 2 ใหม่
3. จากนั้นทำทำพ็อนสินไซ ประมาณ 3-4 เที้ยว
4. ต่อเนื่องจากทำพ็อนสินไซ ปฏิบัติทำยูงรำแพนเฉียงตัวทางซ้ายและขวาข้างละ 1 ครั้ง
5. ทำฮอนมือต่อเนื่องจากทำยูงรำแพน ค่อย ๆ นั่งลง
6. ปฏิบัติทำเตี้ยเน็ง ซ้ายและขวา แล้วปฏิบัติทำฮอนมือขึ้นขึ้นแล้วทำทำเดินช่วงเข้าหลัง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถเขียนเป็นแผนผังเพื่อให้ทำความเข้าใจง่ายขึ้นดังนี้

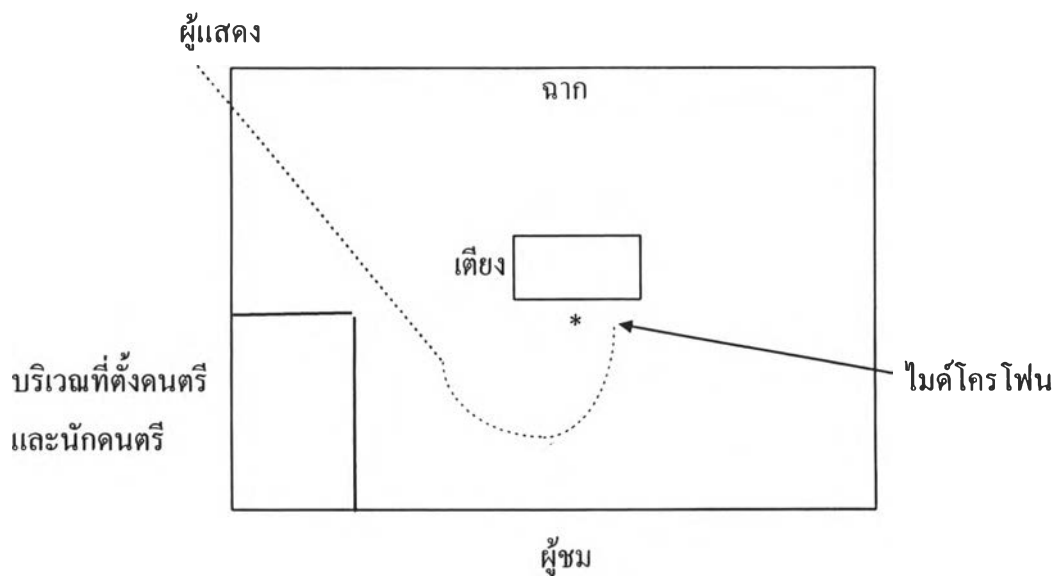

---

*การออก, ทางออก หมายถึง การเดินทางจากหลังเวทีสู่ด้านหน้าเวที
 การเข้า, ทางเข้า หมายถึง การเดินทางจากบริเวณหน้าเวทีเข้าหลังเวที

4.2.2 การใช้เวที

ไม่มีการกำหนดไว้เป็นแบบแผนเกี่ยวกับทางออก-เข้า* แต่เป็นข้อปฏิบัติว่าถ้าออกทางฝั่งขวาจะนิยมเข้าทางฝั่งซ้าย ถ้าออกทางฝั่งซ้ายจะเข้าทางฝั่งขวา (ฉวีวรรณ คำเนิน, สัมภาษณ์)

- การเดินออกของผู้แสดงหากผู้แสดงออกทางฝั่งซ้ายก็จะเป็นการเดินวนซ้ายแล้วเข้ามานั่งเตียง

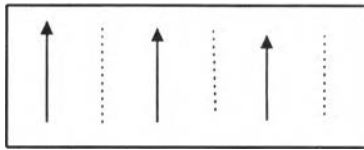
- การพ้อนด้านหน้าเวที ส่วนใหญ่จะใช้เวทีส่วนหน้าเป็นที่สำหรับพ้อน หลังจากพ้อนจนครบวงทำแล้วก็จะเดินเข้าทางด้านฝั่งขวา

4.2.3 การแปรแถวหรือการแปรขบวนในขณะที่พ้อน

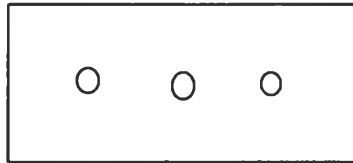
จากการสัมภาษณ์จากท่านผู้รู้หลายท่านสรุปได้ว่าในการแสดงหมอลำกษาวาไม่มี การแปรขบวนที่เป็นขั้นตอนและซับซ้อนแต่ประการใด มีการเดินประกอบจังหวะและทำนอง มีการเดินตรงไปข้างหน้าพร้อมกัน และเดินลงพร้อมกันทั้งสามคน ในบางครั้งก็หยุดพ้อนอยู่กับที่ใช้วิธีการบิดตัวซ้ายขวา และการเตะเท้าแทนการเดิน ต่อจากนั้นก็จะมีเดินเป็นวงกลมในลักษณะที่เป็น ขบวนสามารถเขียนเป็นแผนผังได้ดังนี้

แผนผังการแปรแถวของหมอลำกขาขาว

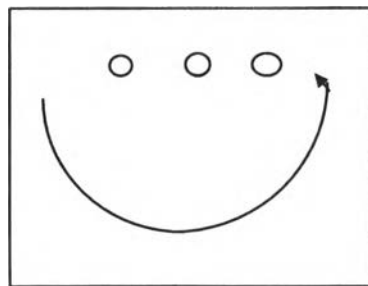
1. เดินขึ้น-ลง

2. การพ็อนอยู่กับที่เป็นแถวหน้ากระดาน

3. การเดินวนเป็นวงกลม

จากการศึกษาการพ็อนกขาขาวจากศิลปินหมอลำผู้วิจัยสามารถบันทึกภาพการพ็อน โดยยึดหลักทางด้านนาฏศิลป์ไทย บันทึกการพ็อนของศิลปินหมอลำกขาขาว จำนวน 4 ท่าน ดังนี้

1. ภาพการพ็อนของคุณแม่เคน แก้วแสนไชย ผู้แสดงหมอลำกขาขาว คณะ ส จันทราภิรมย์ศิลป์

2. ภาพการพ็อนของคุณแม่ทองเพชร ไชยยา ผู้แสดงลำกขาขาว คณะ ช วาตะศิลป์

3. ภาพการพ็อนของคุณแม่หนูทิพย์ กาบบัว ผู้แสดงหมอลำกขาขาว คณะ ช วาตะศิลป์

4. ภาพการฟ้อนของคุณขวัญใจ เพชรสงคราม ผู้แสดงหมอลำกกาขาว คณะ ช วาตะศิลป์

ภาพถ่ายที่จะนำเสนอต่อไปเป็นภาพการฟ้อนของศิลปินแต่ละท่านการฟ้อนของศิลปินแต่ละท่านทราบว่ามีการฟ้อนหลายท่าได้สูญหายไป เนื่องจากศิลปินที่สาธิตการฟ้อนได้เลิกแสดงหมอลำไปเมื่อประมาณสิบกว่าปีที่ผ่านมา และก็ไม่ได้สนใจที่จะจดจำเพื่อถ่ายทอดอีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตามท่าฟ้อนหลายท่าที่ศิลปินแต่ละท่านยังจำได้เมื่อทำการสาธิตก็พบว่าเป็นท่าที่มีลักษณะใกล้เคียงกันมาก แต่ละท่านก็ใกล้เคียงกันโดยจะนำเสนอ ดังนี้

ภาพที่ 8 แสดงท่า ม้ากระต๊อบโรง

สังเกตคุณลักษณะการล้วงกระเป่าที่จะสอดเฉพาะนิ้วหัวแม่มือเกี่ยวกับปากกระเป่าเท่านั้น

สาริตการพ็อนโดย นางเคน แก้วแสนไชย อดีตหมอลำก๊กขาว คณะ ส จันทราภิรมย์ศิลป์ บ้าน
หนองตาไถ่ ต.สีแก้ว อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

บันทึกภาพโดย นายสุขสันติ แวงวรรณ

เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

หมายเหตุ ผู้สาริตพยายามที่จะแต่งกายให้เหมือนกับแสดงจริงมากที่สุดแต่เนื่องจากเครื่องแต่งกาย
ของจริงได้สูญหายไปหมดแล้ว จึงพยายามหาเสื้อผ้าที่ใกล้เคียงมาแต่งเพื่อให้ดูใกล้เคียงกับของจริง
มากที่สุด

ภาพที่ 9 แสดงท่ามำกระที่บโรงด้านข้าง

ภาพที่ 10 แสดงท่าฟ้อนศิลป์ชัย ในลักษณะจับมือขวาสูง

ภาพที่ 11 แสดงลักษณะท่าฟ้อนศิลป์ชัช ในลักษณะตั้งวงมือขวาสูง

ภาพที่ 12 แสดงท่าฟ้อนศิลป์ชัยในลักษณะตั้งวงมือขวาสูง ภาพถ่ายด้านข้าง

ภาพที่ 13 แสดงท่าฟ้อนศิลปะชัยฝั่งตรงข้ามกับท่าแรกในลักษณะจับมือซ้ายสูง

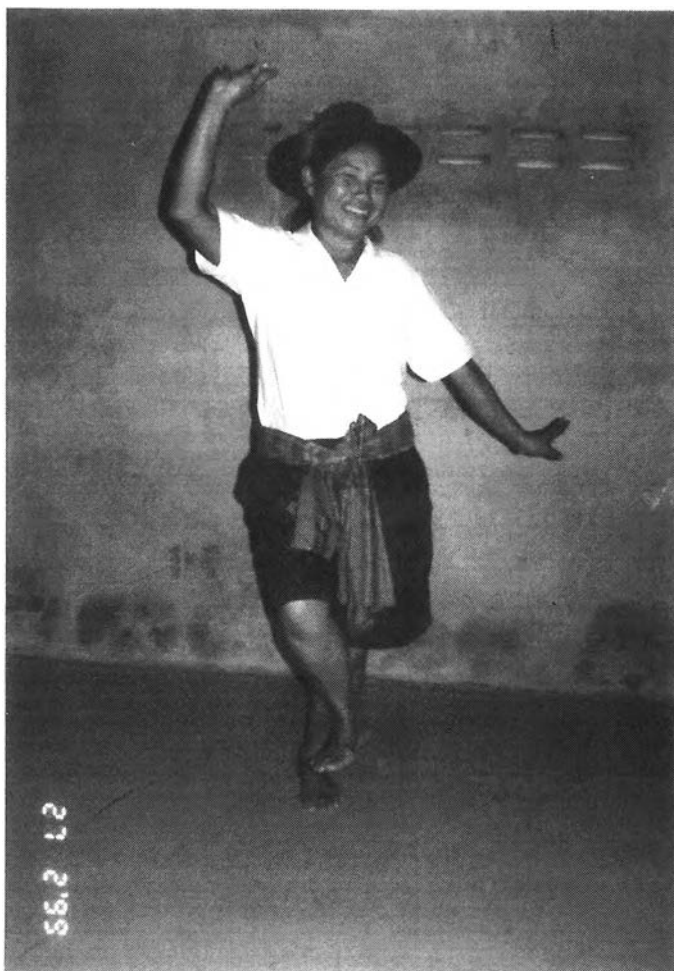
ภาพที่ 14 แสดงท่าฟิสิกส์ในลักษณะตั้งวงมือซ้ายสูง

ภาพที่ 15 แสดงท่าฟ้อนศิลป์ชัย ในลักษณะจับมือขวาสูง สังเกตข้อแตกต่างจากท่าที่ผ่านมามีการยกขาขวาขึ้นมาด้านหน้าสูงจากพื้นอย่างชัดเจน

ภาพที่ 16 แสดงท่าฟ้อนศิลป์ชัยในลักษณะจับมือขวาสูง ภาพถ่ายด้านข้าง

ภาพที่ 17 แสดงท่าฟ้อนศิลป์ชัยในลักษณะตั้งวงมือขวาสูง

การฟ้อนของคุณแม่เคน แก้วแสนไชย จากการสัมภาษณ์แล้วทราบว่าจำนวนท่าฟ้อนของหมอลำกกาขาวคณะ ส จันทราภิรมย์ศิลป์ มีจำนวน 3 ท่า คือ

1. ท่าม้ากระทืบโรง
2. ท่าฟ้อนศิลป์ชัย แบบที่ 1
3. ท่าฟ้อนศิลป์ชัย แบบที่ 2

ภาพที่ 18 แสดงท่าไม้กระที่บโรง

สาริตการพื่อนโดย นางทองเพชร ไชยยา หมอลำกกาขาวคณะ ช วาทะเลิลปี
บ้านกระเคื่อง ต.ป่ามะนาว อ.บ้านฝาง จ.ขอนแก่น
บันทึกภาพโดย นายสุขสันติ แวงวรรณ
เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

ภาพที่ 19 แสดงท่าฟ้อนศิลปะชัยในลักษณะตั้งวงมือซ้ายสูง

ภาพที่ 20 แสดงท่าศิลป์ชัชลงมาเกิด

หมายเหตุ เนื่องจากว่าสุขภาพของท่านไม่ค่อยแข็งแรงจึงไม่สามารถสาธิตการฟ้อนโดยสมบูรณ์ได้

จากการศึกษาการฟ้อนของคุณแม่ทองเพชรพบว่าการฟ้อนอยู่เพียง 3 ท่า คือ

1. ท่าม้ากระทืบโรง
2. ท่าฟ้อนศิลป์ชัช
3. ท่าศิลป์ชัชลงมาเกิด

ภาพที่ 21 แสดงท่าไม้กระที่บโรง

สาริตการฟ้อนโดย นางหนูทิพย์ กาบบัว อดีตหมอลำกษาขาว คณะ ช วาตะศิลป์

บ้านกระเดื่อง ต.ป่ามะนาว อ.บ้านฝาง จ.ขอนแก่น

บันทึกภาพโดย นายสุขสันติ แวงวรรณ

เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

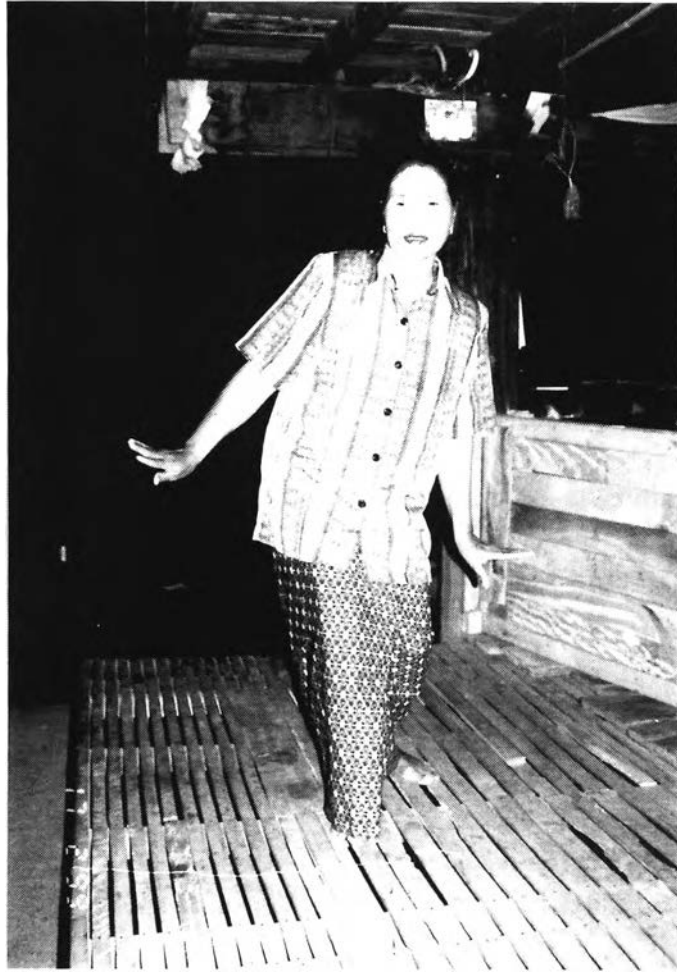
ภาพที่ 22 แสดงท่าเดิน เป็นลักษณะการเดินตามจังหวะ เดินขึ้นหน้า 4 จังหวะ และลงหลัง 4 จังหวะ มือทั้งสองข้างปล่อยข้างลำตัว ปล่อยแขนให้ส่ายไปโดยอิสระ

ภาพที่ 23 แสดงท่าฟ้อนศิลปะชัยในลักษณะมือขวาตั้งวงบน

ภาพที่ 24 แสดงท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิดในลักษณะตั้งวงบนทั้งสองมือ

ภาพที่ 25 แสดงท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด ในลักษณะตั้งวงล่างทั้งสองมือ

ภาพที่ 26 แสดงท่าเดินช่วง เป็นลักษณะการเดินเป็นเส้นโค้งแล้วเขย่าเท้าพร้อมกับ
ยกสะโพกตามจังหวะ

จากการศึกษาท่าฟ้อนของคุณแม่หนูทิพย์ เนื่องจากระยะเวลาที่เลิกแสดงนานมาแล้ว
ทำให้ความจำเกี่ยวกับท่าฟ้อน ตกหล่นไปบ้างแต่จากการสาธิตในครั้งนี้พบว่ามีท่าฟ้อนทั้งหมด 6
ท่า ดังนี้

1. ท่าม้ากระทืบโรง
2. ท่าเดิน
3. ท่าฟ้อนศิลป์ชัย
4. ท่าศิลป์ชัยลงมาเกิด
5. ท่าศิลป์ชัยลงมาเกิดแบบนั่ง
6. ท่าเดินช่วง

ภาพที่ 27 แสดงท่าไม้กระที่บโรง

สาริตการพ็อนโดย นางยวนใจ เพชรสงคราม อดีตหมอลำกกาขาว คณะ ช วาทะเลลปี
บ้านกระเดื่อง ต.ป่ามะนาว อ.บั้งฝาง จ.ขอนแก่น
บันทึกภาพโดย นายสุขสันติ แวงวรรณ
เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

ภาพที่ 28 แสดงท่าเดิน สังเกตดูลักษณะมือในทำนี่ยังล้วงกระเป๋าอยู่ซึ่งแตกต่าง
จากคุณแม่หนูทิพย์ ซึ่งเป็นหมอลำในสมัยเดียวกัน

ภาพที่ 29 แสดงท่าฟ้อนศิลป์ชัย สังเกตการม้วนมือมีความแตกต่างคือ
จะม้วนมือออกที่ละมือ ถ้ามือขวาตั้งวงมือซ้ายก็จะจับ

ภาพที่ 30 แสดงท่าฟ้อนศิลปะไทย ในลักษณะมือซ้ายตั้งวงมือขวาจับ

ภาพที่ 31 แสดงท่าฟิสิกส์ที่ช่วยลงมาเกิด จากการสาธิตในทำนี่พบว่า
ในขณะที่ฟิสิกส์จะมีการบิดเข้าไปมา ช่วยขวอย่างรุนแรง

ภาพที่ 32 แสดงท่าฟ้อนศิลป์ชยลงมาเกิดในลักษณะนั่งหันตัวไป
ด้านข้างอย่างเต็มตัว

ภาพที่ 33 แสดงท่าฟอนศิลปะชัชลงมาเกิด ในลักษณะจับมือล่าง

ภาพที่ 34 แสดงท่าฟ้อนศิลปะชัชลงมาเกิด ในลักษณะยื่นแต่บิดตัว
ไปฝั่งซ้ายและขวา โดยมีเท้ายื่นเป็นหลักเหมือนเดิม

ภาพที่ 35 แสดงท่าฟิสิกส์ป้ชัลงมาเกิดหน้าตรงแต่ผู้วิจัยถ่ายภาพ
ด้านข้างเพื่อให้เห็นสรีระได้ชัดเจน

ภาพที่ 36 แสดงท่าฟิสิกส์

ภาพที่ 37 แสดงท่าฟอนศิลปะชัช ซึ่งเป็นลักษณะการเตะเท้าวางหลัง

ภาพที่ 38 แสดงท่าเดินข่วง การสาธิตทำนี้แสดงให้เห็นถึงการกางแขนเพื่อน
ของผู้เพื่อนอย่างชัดเจน ซึ่งการเพื่อนอีสานโดยทั่วไปจะไม่นิยมให้
ลำแขนและมืออยู่ใกล้กับลำตัว

จากการศึกษาท่าเพื่อนของคุณยวนใจ เพชรสงคราม พบว่ามีจำนวนท่าเพื่อนมากที่สุด
ในจำนวนผู้สาธิตทั้ง 4 ท่าน กล่าวคือมีท่าเพื่อนทั้งหมดจำนวน 9 ท่า ดังนี้

1. ท่าม้ากระทืบโรง
2. ท่าเดิน
3. ท่าเพื่อนศิลปะชั้ย
4. ท่าศิลปะชั้ยลงมาเกิด
5. ท่าศิลปะชั้ยลงมาเกิดลักษณะ
นั่งหันด้านซ้ายและขวา
6. ท่าศิลปะชั้ยลงมาเกิด ลักษณะยืนตะ
7. ท่าศิลปะชั้ยลงมาเกิดหน้าตรง
8. ท่าเพื่อนศิลปะชั้ยตะเท้าวางหลัง
9. ท่าเดินข่วง

4.3 จำนวนท่าฟ้อน

จากการศึกษาท่าฟ้อนใช้วิธีการศึกษาจากการสาธิต จากภาพถ่ายและจากวีดิทัศน์ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการบันทึกภาพไว้เมื่อคราวที่ไปรับชมการสาธิตการแสดงหมอลำกกาขาว คณะ ช วาตะศิลป์ เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2542 และจากการชมการสาธิตการฟ้อนของหมอลำกกาขาว คณะ ส จันทราภิรมย์ศิลป์ เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2542 พบว่าท่าฟ้อนมีลักษณะใกล้เคียงกันมาก บุคคลที่ฟ้อนได้หลายท่า คือ คุณยวนใจ เพชรสงคราม เมื่อสอบถามศิลปินอาวุโสหลายท่านได้รับ คำตอบว่าเป็นการฟ้อนที่สมบูรณ์ที่สุดในบรรดาศิลปินทั้ง 4 ท่าน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาโดยยึดท่าฟ้อนของคุณยวนใจ เพชรสงครามเป็นหลัก

คุณยวนใจ เพชรสงครามเป็นศิลปินหมอลำกกาขาวคณะ ช วาตะศิลป์ รับบทบาทการแสดงเป็นสังข์ทอง ปัจจุบันประกอบอาชีพหมอลำอยู่กับคณะเพชรพระยืน จากการศึกษากการฟ้อนของคุณยวนใจ จากภาพถ่ายที่คุณยวนใจกรุณาแสดงท่าฟ้อนให้พบว่ามีอยู่ด้วยกัน 9 ท่า แต่เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาจากวีดิทัศน์การสาธิตการฟ้อนกกาขาวโดยคุณยวนใจเป็นผู้สาธิตพบว่ามียู่ด้วยกันทั้งหมด 11 ท่า แบ่งเป็นท่าที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน จำนวน 3 ท่า คือ

ท่าม้ากระทืบโรง

ท่าเดิน

ท่าเดินข่วง

ท่าที่มีกระบวนการใช้มือเหมือนกันแต่มีการใช้ส่วนล่างของร่างกายคือบริเวณตั้งแต่สะเอวลงมาถึงเท้าแตกต่างกันมีอยู่ทั้งหมด 8 ท่า คือ

ท่าฟ้อนศิลป์ชัช จำนวน 2 ท่า

ท่าฟ้อนศิลป์ชัชลงมาเกิด จำนวน 6 ท่า

ในท่าที่แตกต่างกันเฉพาะส่วนนี้ผู้วิจัยจะใส่หมายเลขกำกับไว้ด้านหลังชื่อท่าตามลำดับการฟ้อนก่อนหลัง เช่น ท่าฟ้อนศิลป์ชัชลงมาเกิด 1 หรือท่าฟ้อนศิลป์ชัชลงมาเกิด 2 เป็นต้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้นผู้วิจัยจึงนำเสนอการอธิบายหัวข้อนี้ในรูปแบบของตาราง ดังนี้

ตารางแสดงลำดับการพ้อนและการใช้สรีระร่างกายประกอบการพ้อน

ลำดับ ท่าพ้อน	ชื่อท่าพ้อน	การใช้สรีระของร่างกายประกอบการพ้อน				กริยาการ เคลื่อน ไหว
		การใช้มือ	การใช้เท้า	การใช้เข่า	การใช้ สะโพก	
1.	ท่าม้ากระทืบโรง	มือทั้งสอง ข้างล้วง กระเป๋ กางเกง	ใช้จมูกเท้า ข้างใดข้าง หนึ่งตบลง ที่พื้น	งอเข่าพอ ประมาณยี่ ขึ้นและย่อ ลงตาม จังหวะตบ เท้า	สะโพก ตรง	ยืนอยู่กับที่
2.	ท่าเดิน	กำมือ หลวม ๆ เคลื่อนไหว อยู่ระดับ เอว	ก้าวเดิน สลับขึ้น หน้าลง หลัง	ย่อและยืด เข่าตาม จังหวะ	ส่าย สะโพก ตามจังหวะ เดิน	เคลื่อน ไหวเดิน ขึ้นหน้า 4 จังหวะลง หลัง 4 จังหวะ สลับไป เรื่อย ๆ
3.	ท่าพ้อนศิลปะชัช	มือตั้งวง บนและ ล่างสลับ กันไปเรื่อย ๆ ทีละข้าง	เดินเตะเท้า มาข้างหน้า แล้ววาง เท้าสลับ กันไป เรื่อยๆ	ย่อและยืด เข่าตาม จังหวะ	ส่าย สะโพก ตามจังหวะ เดิน	เดินขึ้น หน้าตลอด

(ต่อ)

ลำดับ ท่าพ็อน	ชื่อท่าพ็อน	การใช้สรีระของร่างกายประกอบการพ็อน				กริยาการ เคลื่อนไหว
		การใช้มือ	การใช้เท้า	การใช้เข่า	การใช้ สะโพก	
4.	ท่าศึลปีชัยลงมา เกิด 1	มือตั้งวง บนทั้งสอง มือแล้ว ค่อยๆ ลด ลงล่าง	ใช้เท้าข้าง ใดข้าง หนึ่งวาง ข้างหน้า เต็มเท้าเปิด สันเท้า หลัง	ย่อลงและ บิดเข่าซ้าย ขวาตาม จังหวะ	สะโพก และเข่า ขยับไปใน ทิศทาง เดียวกัน	อยู่กับที่ หน้าตรง
5.	ท่าศึลปีชัยลงมา เกิด 2	มือตั้งวง บนทั้งสอง มือแล้ว ค่อย ๆ ลด ลงล่าง	วางเท้าข้าง ใดข้าง หนึ่งเต็ม เท้าเปิดสัน เท้าหลัง	นั่งคุกเข่าลง นั่งทับสัน เท้าเข่าทั้ง สองไม่ติด พื้น	ขยับ สะโพก ซ้ายขวา	อยู่กับที่ หน้าตรง
6.	ท่าศึลปีชัยลงมา เกิด 3	มือตั้งวง บนทั้งสอง มือแล้ว ค่อย ๆ ลด ลงล่าง	ใช้จุมุกเท้า แตะสลับ ซ้ายขวา	ยืนขึ้นเข่า งอและยืด ขึ้นตาม จังหวะแตะ เท้า	ขยับ สะโพก ซ้ายขวา	เดินแตะ เท้าถอย หลังหน้า ตรง

(ต่อ)

ลำดับ ท่าพื่อน	ชื่อท่าพื่อน	การใช้สรีระของร่างกายประกอบการพื่อน				กริยาการ เคลื่อนไหว
		การใช้มือ	การใช้เท้า	การใช้เข่า	การใช้ สะโพก	
7.	ท่าศิลปะชัชลงมา เกิด 4	ตั้งวงบน ทั้งสองมือ แล้วค่อย ๆ ลดลงล่าง	ก้าวเท้า ข้างใดข้าง หนึ่งวาง ข้างหน้า เต็มเท้าเปิด สันเท้า หลัง	งอเข่าแล้ว บิดซ้ายขวา ตามจังหวะ	สะโพก และเข่า ขยับไปใน ทิศทาง เดียวกัน	อยู่กับที่
8.	ท่าศิลปะชัชลงมา เกิด 5	ตั้งวงบน พร้อมกัน ทั้งสองมือ แล้วค่อย ๆ ลดลงล่าง	วางเท้าข้าง ใดข้าง หนึ่งเต็ม เท้าเปิดสัน เท้าหลัง	นั่งลงเข่าทั้ง สองไม่ติด พื้น	นั่งทับสัน เท้า	บิดตัวไป ทางด้าน ซ้ายและ ขวา
9.	ท่าศิลปะชัชลงมา เกิด 6	ตั้งวงบน พร้อมกัน ทั้งสองมือ แล้วค่อย ๆ ลดลงล่าง	ก้าวเท้า ข้างใดข้าง หนึ่งวาง เต็มเท้าบิด สันเท้า หลัง	ย่อเข่าแล้ว บิดซ้ายขวา ตามจังหวะ	สะโพก และเข่า ขยับไปใน ทิศทาง เดียวกัน	หน้าตรง อยู่กับที่
10.	ท่าพื่อนศิลปะชัช	มือทั้งสอง ข้างสลับ กันตั้งวง บนล่าง	แตะเท้าลง หลัง	ย่อเข่าและ ยืดตาม จังหวะ	ขยับ สะโพก ซ้ายมา	หน้าตรง เดินแตะ เท้าถอย หลัง

(ต่อ)

ลำดับ ท่าพ็อน	ชื่อท่าพ็อน	การใช้สรีระของร่างกายประกอบการพ็อน				กริยาการ เคลื่อนไหว
		การใช้มือ	การใช้เท้า	การใช้เข่า	การใช้ สะโพก	
11.	ท่าเดินขั้วง	กำปั้นมือ หลวม ๆ ระดับอก	เดินแตะ เท้า	ย่อเข้าขึ้น ลงตาม จังหวะ	ขยับ สะโพก ซ้ายขวา	เดินเป็น เส้นโค้ง เข้าฉาก

การพ็อนในตารางข้างต้นเป็นกระบวนการใช้สรีระในส่วนต่าง ๆ ประกอบการพ็อน ผู้วิจัยยังไม่ได้กล่าวถึงในส่วนของรายละเอียดและกระบวนการเคลื่อนไหวประกอบการพ็อน ซึ่งจะได้อีกกล่าวถึงโดยละเอียดในหัวข้อต่อไป

4.4 การเคลื่อนไหวทางสรีระของร่างกายประกอบการพ็อน

ในการพ็อนประกอบการแสดงลำกกาขาว จากการสังเกตพบว่าอวัยวะทุกส่วนต้องมีความสัมพันธ์กัน ไม่มีการกำหนดการใช้สรีระส่วนต่าง ๆ ประกอบการพ็อนไว้เป็นแบบแผน หากใช้มือบนก็เหยียดเกือบสุดแขนจะเลยศีรษะมือล่างก็เหยียดเกือบสุดแขน เป็นต้น

ในหัวข้อนี้จะพรรณาถึงการพ็อนของหมอลำกกาขาวโดยใช้การนำเสนอด้วยวิธีการอธิบายภาพ ท่าพ็อนที่ปรากฏอยู่ในภาพเป็นท่าพ็อนที่ผู้วิจัยศึกษาโดยละเอียดจากวีดิทัศน์ที่มีคุณชวนใจ เพชรสงคราม เป็นต้นแบบ แล้วใช้ผู้แสดงแบบที่ไม่มีพื้นฐานทางด้านนาฏศิลป์ไทยมาก่อนมาถ่ายภาพ โดยได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์บุษบงกช ผดุงญาติ ซึ่งเป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษ ประจำอยู่ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง โดยการบันทึกภาพอยู่ในความควบคุมของผู้วิจัย เมื่อบันทึกภาพแล้วนำมาเปรียบเทียบกับภาพถ่ายของต้นแบบมีความคล้ายคลึงกันมากจึงได้นำเสนอ ดังนี้

ภาพที่ 39 ชื่อท่าไม้กระที่บโรง

กระบวนการเพื่อนที่ 1

ศีรษะ ตรง

ไหล่ ขนานกับลำตัว

แขนเหยียดตั้ง

มือ ทำท่าล้วงกระบैया

สะโพก บิดไปทางซ้ายพอประมาณ

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาก้าวไปข้างหน้า

ภาพที่ 40 ซื่อท่าม้ากระทืบโรง

กระบวนการเพื่อนที่ 2

ศิริยะ ตรง

ไหล่ ขนานกับลำตัว

แขน งอเล็กน้อย

มือ ทำท่าล้วงกระเป๋า

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ย่อลง ตามจังหวะตบเท้า

เท้า ขวาคบตามจังหวะ

ภาพที่ 41 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัย 1

กระบวนการฟ้อนที่ 1

ศีรษะ เอียงขวา

ไหล่ ขวากดลง

แขน ซ้ายอ้อมตั้งฉากกับไหล่ แขนขวาเหยียดส่งหลัง

มือ ซ้ายจับระดับแก้มศีรษะมือขวาจับส่งหลัง

สะโพก ขนานลำตัว

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาก้าวหน้า เท้าซ้ายเปิดส้นเท้า

ภาพที่ 42 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัย 1

กระบวนการฟ้อนที่ 2

ศีรษะ เอียงขวา

ไหล่ ขวากดลง

แขน ทั้งสองอยู่เหมือนเดิม

มือ ซ้ายเปลี่ยนเป็นตั้งวงระดับแก้มศีรษะมือขวาหงายมือ

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ย่อลง

เท้า ขวายกขึ้น เท้าซ้ายวางเต็มเท้า

ภาพที่ 43 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัย 1

กระบวนการฟ้อนที่ 3

ศีรษะ เอียงขวา

ไหล่ ขวากดลง

แขน อยู่ในท่าเดิม

มือ อยู่ในท่าเดิม

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาก้าวหน้า เท้าซ้ายเปิดส้นเท้า

ภาพที่ 44 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัย 1

กระบวนการฟ้อนที่ 4

ศีรษะ เอียงขวา

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน ขวางอตั้งฉากกับไหล่ แขนซ้ายเหยียดตั้ง

มือ ขวาจับระดับแก้มศีรษะ มือซ้ายจับส่งหลัง

สะโพก ขนานลำตัว

เข่า ซ้ายงอ

เท้า ซ้ายยกขึ้น เท้าขวาวางเต็มเท้า

ภาพที่ 45 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัย 1

กระบวนการฟ้อนที่ 5

ศีรษะ เอียงขวา

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน อยู่ในลักษณะเหมือนท่าที่แล้ว

มือ ขวาค้างสูง มือซ้ายหงายมือ

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาวางเต็มเท้า เท้าซ้ายเปิดส้นเท้า

ภาพที่ 46 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัย 1
กระบวนการฟ้อนที่ 5 (แสดงภาพด้านข้าง)

ศีรษะ เอียงขวา

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน อยู่ในลักษณะเหมือนท่าที่แล้ว

มือ ขวาทิ้งวงสูง มือซ้ายหงายมือ

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาวางเต็มเท้า เท้าซ้ายเปิดส้นเท้า

ภาพที่ 47 ชื่อท่าฟ็อนศิลปะชั้ย 1

กระบวนกรฟ็อนที่ 6

ศึรษะ ตรง

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน อยู่ในลักษณะเดิมเหมือนท่าที่แล้ว

มือ อยู่ในลักษณะท่าที่แล้ว

สะโพก ขนานลำตัว

เข่า ย่อลง

เท้า ช้ายก้าวหน้าวางเต็มเท้า เท้าซ้ายเปิดสั้นเท้า

ภาพที่ 48 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 1

กระบวนการฟ้อนที่ 1

ศีรษะ ตรง

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน งอทั้งสองข้าง

มือ จีบหงายระดับเอว

สะโพก ขนานลำตัว

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาก้าวหน้า

ภาพที่ 49 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 1

กระบวนการฟ้อนที่ 2

ศีรษะ ตรง

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน ยกขึ้นเป็นวง

มือ ตั้งวงสูง

สะโพก ขนานลำตัว

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาก้าวหน้า

ภาพที่ 50 ชื่อท่าฟ้อนศิลปะชยลงมาเกิด 1
 กระบวนการฟ้อนที่ 3 (ท่าอยู่ในลักษณะเดิมแต่มีทั้งสองลดลงมาเล็กน้อย)

ศีรษะ ตรง

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน ยกขึ้นเป็นวง

มือ ตั้งวงระดับไหล่

สะโพก ขนานลำตัว

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาก้าวหน้า

ภาพที่ 51 ชื่อท่าฟ้อนศิลปะชยลงมาเกิด 1
 กระบวนการฟ้อนที่ 4 (ทำอยู่ในลักษณะเดิมแต่มีมือทั้งสองลดลงมาระดับหน้าอก)

ศีรษะ ตรง

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน ยกขึ้นเป็นวง

มือ ตั้งวงระดับหน้าอก

สะโพก ขนานลำตัว

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาก้าวหน้า

ภาพที่ 52 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัชลงมาเกิด 1

กระบวนการฟ้อนที่ 5

ศีรษะ ตรง

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน ยกขึ้นเป็นวง

มือ มือทั้งสองข้างจับคว่ำระดับสะโพก

สะโพก ขนานลำตัว

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาก้าวหน้า

ภาพที่ 53 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัชลงมาเกิด 1

กระบวนการฟ้อนที่ 6

ศีรษะ ตรง

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน งอระดับเอว

มือ ทั้งสองหงายอยู่ข้างลำตัว

สะโพก ขนานลำตัว

เข่า งอเล็กน้อย

เท้า ช้ายกขึ้น

ภาพที่ 54 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัชลงมาเกิด 1

กระบวนกรฟ้อนที่ 7

ศีรษะ ตรง

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน งอระดับเอว

มือ ทั้งสองหงายอยู่ข้างลำตัว

สะโพก ขนานลำตัว

เข่า งอเล็กน้อย

เท้า วางเท้าขวาลงเปิดส้นเท้าหลัง

ภาพที่ 55 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 2

กระบวนกรฟ้อนที่ 1

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน งอทั้งสองข้าง

มือ จีบทั้งสองข้าง

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า งอ

เท้า ขวาเปิดสันเท้า เท้าซ้ายวางเต็มเท้า

ภาพที่ 56 ชื่อท่าเพื่อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 2

กระบวนการเพื่อนที่ 2

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน งอทั้งสองข้าง

มือ มือตั้งวงสูง

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า งอ

เท้า ขวาเปิดส้นเท้า เท้าซ้ายวางเต็มเท้า

ภาพที่ 57 ชื่อท่าฟ้อนศิลปะชัชลงมาเกิด 2

กระบวนการฟ้อนที่ 3

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน งอทั้งสองข้าง

มือ มีอวระดับไหล่

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า งอ

เท้า ขวาเปิดส้นเท้า เท้าซ้ายวางเต็มเท้า

ภาพที่ 58 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 2

กระบวนการฟ้อนที่ 4

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน งอทั้งสองข้าง

มือ มือตั้งวงระดับสะโพก

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า งอ

เท้า ขวาเปิดส้นเท้า เท้าซ้ายวางเต็มเท้า

ภาพที่ 59 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 2

กระบวนท่าฟ้อนที่ 5

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน งอทั้งสองข้าง

มือ จับหงายทั้งสองข้างระดับสะโพก

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เท้า งอ

เท้า ขวาเปิดส้นเท้า เท้าซ้ายวางเต็มเท้า

ภาพที่ 60 ชื่อท่าเพื่อนคิดปีชัชลงมาเกิด 2

กระบวนการเพื่อนที่ 6

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน งอทั้งสองข้าง

มือ หงายมือทั้งสองข้าง

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า งอ

เท้า ขวาเปิดสันเท้า เท้าซ้ายวางเต็มเท้า

ภาพที่ 61 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาจาก 3

กระบวนการฟ้อนที่ 1

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ขวายกขึ้นเล็กน้อย

แขน ทั้งสองโค้งงอ

มือ ทั้งสองจับอยู่ระดับแก้มศีรษะ

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาก้าวหน้าเปิดส้นเท้า เท้าซ้ายวางเต็มเท้า

ภาพที่ 62 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 3

กระบวนการฟ้อนที่ 2

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน ทั้งสองระดับไหล่

มือ ทั้งสองตั้งวงสูง

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายก้าวหน้าเปิดส้นเท้า เท้าขวาวางเต็มเท้า

ภาพที่ 63 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 3

กระบวนการฟ้อนที่ 3

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน ทั้งสองงอเล็กน้อยอยู่ข้างลำตัว

มือ ทั้งสองตั้งวงระดับเอว

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาก้าวหน้าเปิดส้นเท้า เท้าซ้ายวางเต็มเท้า

ภาพที่ 64 ซื่อท่าเพื่อนศิลปินชั้ยลงมาเกิด 3

กระบวนการเพื่อนที่ 4

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน เหยียดตั้งทั้งสองข้าง

มือ ทั้งสองจับคว่ำ

สะโพก ขนานลำตัว

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายก้าวหน้าบิดส้นเท้า

ภาพที่ 66 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 3

กระบวนกรฟ้อนที่ 5

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน ทั้งสองงอเล็กน้อย

มือ ทั้งสองหงายออกข้างลำตัว

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาก้าวหน้าเท้าซ้ายเปิดส้นเท้า

ภาพที่ 67 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 4

กระบวนกรฟ้อนที่ 1

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน ทั้งสองงอเล็กน้อย

มือ ทั้งสองจับหงายระดับชายพก

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายก้าวหน้าเปิดส้นเท้า เท้าขวาวางเต็มเท้า

ภาพที่ 68 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 4

กระบวนการฟ้อนที่ 2

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ขวายกขึ้นเล็กน้อย

แขน ทั้งสองโค้งงอระดับไหล่

มือ ทั้งสองตั้งวงสูง

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ช้ายก้าวหน้าเปิดสันเท้า เท้าขวาวางเต็มเท้า

ภาพที่ 69 ชื่อท่าฟ้อนศิลปะชี่ลงมาเกิด 4

กระบวนการฟ้อนที่ 3

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน ทั้งสองระดับเอว

มือ ทั้งสองตั้งวงระดับหน้าอก

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายก้าวหน้าเปิดส้นเท้า เท้าขวาวางเต็มเท้า

ภาพที่ 70 ชื่อท่าฟ้อนศิลปะชัยลงมาเกิด 4

กระบวนการฟ้อนที่ 4

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน เหยียดตั้ง

มือ ตั้งวงระดับชายพก

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายก้าวหน้าเปิดส้นเท้า เท้าขวาวางเต็มเท้า

ภาพที่ 71 ชื่อท่าฟอนศิลปะชี่ลงมาเกิด 4

กระบวนท่าฟอนที่ 5

ศีรษะ ตรง

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน โค้งงอระดับไหล่

มือ ตั้งวงระดับหน้าอก

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ย่อลง

เท้า ช้ายอยู่น้ำวางเต็มเท้า ข้างขวาเปิดส้นเท้า

ภาพที่ 72 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 4

กระบวนกรฟ้อนที่ 6

ศิริยะ ตรง

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน โค้งงอระดับไหล่

มือ ตั้งวงระดับหน้าอก

สะโพก บิดไปทางซ้าย วางก้นบนส้นเท้าขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายอยู่หน้าวางเต็มเท้า ข้างขวาเปิดส้นเท้า

ภาพที่ 73 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 4

กระบวนการฟ้อนที่ 7

ศีรษะ ตรง

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน โค้งระดับไหล่

มือ ทั้งสองจับคว่ำลง ระดับสะโพก

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายอยู่น้ำวางเต็มเท้า ข้างขวาเปิดสันเท้า

ภาพที่ 74 ชื่อท่าเพื่อนศิลปินชัยลงมาจาก 4

กระบวนการเพื่อนที่ 8

ศิรณะ ตรง

ไหล่ ขนานลำตัว

แขน โค้งงอระดับไหล่

มือ ทั้งสองหงายมือ

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ย่อลง

เท้า ช้ายอยู่น้ำวางเต็มเท้า ข้างขวาเปิดสันเท้า

ภาพที่ 75 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 5

กระบวนการฟ้อนที่ 1

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ขวายกขึ้นเล็กน้อย

แขน โค้งงอระดับไหล่

มือ จีบคว่ำระดับแก้มศีรษะ

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ทั้งสองงอ

เท้า ซ้ายอยู่น้ำวางเต็มเท้า เท้าขวาเปิดสั้นเท้าทำท่าคุกเข่า

ภาพที่ 76 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 5

กระบวนการฟ้อนที่ 2

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ขวายกขึ้นเล็กน้อย

แขน โค้งระดับไหล่

มือ ทั้งสองตั้งวงสูงระดับแก้มศีรษะ

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ทั้งสองงอ

เท้า ซ้ายอยู่น้ำวางเต็มเท้า เท้าขวาเปิดสั้นเท้าทำท่าคุกเข่า

ภาพที่ 77 ชื่อท่าเพื่อนศิลปะชั้ยลงมากิด 5

กระบวนการเพื่อนที่ 3

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ชั้ยลดลง

แขน เหยียดตั้ง

มือ จีบคว่ำข้างลำตัว

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ทั้งสองงอ

เท้า ชั้ยอยู่น้ำวางเต็มเท้า เท้าขวาเปิดสันเท้าทำท่าคุกเข่า

ภาพที่ 78 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 5

กระบวนการฟ้อนที่ 4

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ขวายกขึ้นเล็กน้อย

แขน โค้งงอระดับไหล่

มือ ทั้งสองหงายมือ

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ทั้งสองงอ

เท้า ช้ายอยู่น้าวางเต็มเท้า เท้าขวาเปิดส้นเท้าทำท่าคุกเข่า

ภาพที่ 79 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาจาก 5

กระบวนการฟ้อนที่ 5

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ทั้งสองยกขึ้น

แขน ทั้งสองโค้งระดับไหล่

มือ จีบคว่ำระดับแก้มศีรษะ

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ทั้งสองงอ

เท้า ขวอยู่หน้าวางเต็มเท้า เท้าซ้ายเปิดสั้นเท้าทำท่าคุกเข่า

ภาพที่ 80 ชื่อท่าฟ้อนศิลปะชิลงมาเกิด 5

กระบวนกรฟ้อนที่ 6

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ทั้งสองยกขึ้น

แขน ทั้งสองโค้งระดับไหล่

มือ ทั้งสองตั้งวงสูงระดับแก้มศีรษะ

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ทั้งสองงอ

เท้า ขวอยู่หน้าวางเต็มเท้า เท้าซ้ายเปิดสั้นเท้าทำท่าคุกเข่า

ภาพที่ 81 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 5

กระบวนการฟ้อนที่ 7

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ทั้งสองยกขึ้น

แขน ทั้งสองโค้งระดับไหล่

มือ ทั้งสองจับส่งหลัง

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ทั้งสองงอ

เท้า ขวออยู่น้าวางเต็มเท้า เท้าซ้ายเปิดสั้นเท้าทำท่าคุกเข่า

ภาพที่ 82 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 5

กระบวนการฟ้อนที่ 8

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ทั้งสองยกขึ้น

แขน ทั้งสองโค้งงอระดับไหล่

มือ ทั้งสองหงายมือ

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ทั้งสองงอ

เท้า ขวอยู่หน้าวางเต็มเท้า เท้าซ้ายเปิดส้นเท้าทำท่าคุกเข่า

ภาพที่ 83 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 6

กระบวนการฟ้อนที่ 1

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน งอระดับเอว

มือ ทั้งสองจีบระดับชายพก

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายก้าวหน้าเปิดส้นเท้า เท้าหลังเปิดส้นเท้า

ภาพที่ 84 ชื่อท่าฟ้อนศิลปะชียงลมาเกิด 6

กระบวนการฟ้อนที่ 2

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน งอระดับเอว

มือ ทั้งสองจับตั้งวงสูง

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายก้าวหน้าเปิดส้นเท้า เท้าหลังเปิดส้นเท้า

ภาพที่ 85 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 6

กระบวนการฟ้อนที่ 3

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน งอระดับเอว

มือ ทั้งสองตั้งวงระดับอก

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายก้าวหน้าเปิดส้นเท้า เท้าหลังเปิดส้นเท้า

ภาพที่ 86 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 6

กระบวนการฟ้อนที่ 4

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน งอระดับเอว

มือ ทั้งสองตั้งวงระดับชายพก

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายก้าวหน้าเปิดส้นเท้า เท้าหลังเปิดส้นเท้า

ภาพที่ 87 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 6

กระบวนกรฟ้อนที่ 5

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน งอระดับเอว

มือ ทั้งสองจับคว่ำระดับชายพก

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายก้าวหน้าเปิดส้นเท้า เท้าหลังเปิดส้นเท้า

ภาพที่ 88 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัยลงมาเกิด 6

กระบวนกรฟ้อนที่ 6

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ซ้ายกดลง

แขน งอระดับเอว

มือ ทั้งสองหงายระดับสะโพกข้างลำตัว

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายก้าวหน้าเปิดส้นเท้า เท้าหลังเปิดส้นเท้า

ภาพที่ 89 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัย 2

กระบวนการฟ้อนที่ 1

ศีรษะ เอียงขวา

ไหล่ ขวากดลง

แขน ช้ายองระดับไหล่ แขนขวางระดับเอว

มือ ช้ายจับระดับแก้มศีรษะ

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาก้าวหน้า เปิดส้นเท้า

ภาพที่ 90 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัย 2

กระบวนการฟ้อนที่ 2

ศิริษะ เอียงขวา

ไหล่ ขวากดลง

แขน ซ้ายระดับไหล่ แขนขวาระดับเอว

มือ ซ้ายตั้งวงสูง มือขวาหงายมือ

สะโพก บิดไปทางซ้าย

เข่า ย่อลง

เท้า ขวาก้าวหน้า เปิดส้นเท้า

ภาพที่ 91 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัย 2

กระบวนการฟ้อนที่ 3

ศิริษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ขวายกขึ้น

แขน ขวาโค้งระดับไหล่ แขนซ้ายอยู่ข้างลำตัว

มือ ขวาจับระดับแก้มศิริษะ มือซ้ายจับระดับสะโพก

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ซ้ายก้าวหน้า เปิดส้นเท้า

ภาพที่ 92 ชื่อท่าฟ้อนศิลป์ชัย 2

กระบวนการฟ้อนที่ 4

ศีรษะ เอียงซ้าย

ไหล่ ขวายกขึ้น

แขน ขวาโค้งระดับไหล่ แขนซ้ายอยู่ข้างลำตัว

มือ ขวาทิ้งง ช้ายหงายมือ

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ช้ายก้าวหน้า เปิดส้นเท้า

ภาพที่ 93 ชื่อท่าเดินช่วง
 กระบวนการเพื่อนที่ 1
 ศีรษะ เอียงขวา
 ไหล่ ขวายกขึ้น
 แขน ขวางอยู่ข้างลำตัว แขนซ้ายยกขึ้นระดับหน้าอก
 มือ ทั้งสองข้างกำ
 สะโพก บิดไปทางขวา
 เข่า ย่อลง
 เท้า ก้าวหน้า เปิดส้นเท้า

ภาพที่ 94 ชื่อท่าเดินขั้วง

กระบวนการเพื่อนที่ 2 (สลับท่ารำตรงกันข้าม)

ศีรษะ เอียงขวา

ไหล่ ขวายกขึ้น

แขน ขวางอยู่ข้างลำตัว แขนซ้ายยกขึ้นระดับหน้าอก

มือ ทั้งสองข้างกำ

สะโพก บิดไปทางขวา

เข่า ย่อลง

เท้า ก้าวหน้า เปิดส้นเท้า

ภาพที่ 95 ชื่อท่าเดินข่วง
 กระบวนการเพื่อนที่ 3
 ศีรษะ เอียงซ้าย
 ไหล่ ขวายกขึ้น
 แขน ทั้งสองงอเล็กน้อย
 มือ ทั้งสองข้างกำ
 สะโพก บิดไปทางขวา
 เข่า ย่อลง
 เท้า ขวาก้าวหน้า เปิดส้นเท้า

ภาพที่ 96 ชื่อท่าเดินช่วง
 กระบวนการฟ้อนที่ 4
 ศีรษะ เอียงขวา
 ไหล่ ช้ายยกขึ้น
 แขน ทั้งสองงอ
 มือ ทั้งสองข้างกำ
 สะโพก บิดไปทางซ้าย
 เข่า ย่อลง
 เท้า ช้ายก้าวหน้า เปิดส้นเท้า

จากการอธิบายการฟ้อนทั้งหมดที่ผ่านมาเมื่อนำมาศึกษาโดยละเอียดพบว่า ในการฟ้อนในแต่ละครั้งอวัยวะทุกส่วนตั้งแต่ศีรษะจรดเท้ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง อวัยวะทุกส่วนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการฟ้อนแทบทั้งสิ้น เช่น

การใช้ศีรษะประกอบการฟ้อน จะต้องมีความสัมพันธ์กับการใช้ไหล่ ศีรษะและลำคอ จะต้องไม่คั่นหรือเกร็งไว้ จะต้องปล่อยให้เป็นธรรมชาติ

การใช้ไหล่ มีการตีไหล่ทั้งสองข้าง ไปข้างหน้าสลับซ้ายขวาพร้อมกับจังหวะและทำนองเพลง เป็นการตีไหล่ที่รุนแรงมากเมื่อเปรียบเทียบกับฟ้อนรำในการแสดงนาฏศิลป์ไทย

การใช้ลำตัว มีการใช้ลำตัวเอนไปข้างหลังเป็นส่วนใหญ่ในลักษณะเอนเฉียง ๆ ไปด้านหลัง ส่วนการเอนตัวไปด้านข้างตรง ๆ ซ้ายขวาก็ปรากฏพบเห็นบ้างแต่เป็นส่วนน้อย

การใช้ลำแขน มีการใช้ลำแขนทั้งสองข้าง ยกขึ้นคล้ายกับการตั้งวงในนาฏศิลป์ไทย แต่ระดับที่ยกไม่มีการกำหนดไว้ว่าอยู่ในระดับใด หากแต่เป็นการยกเกือบสุดแขน แต่ไม่ถึงกับตึงข้อศอก ถึงแม้จะเลยศีรษะก็ไม่จำกัด บางครั้งก็มีการลดลงอยู่ข้างลำตัว ซึ่งก็มีการลดลงจนเกือบแขนเช่นเดียวกัน ในการฟ้อนของหมอลำกกาชาวพบว่าไม่นิยมส่งแขนไปด้านหลัง และยกแขนขึ้นตรง ๆ ด้านข้าง แต่ที่พบมากเป็นการยกแขนในลักษณะ 45 องศาของหน้าตรงและข้างลำตัว

การใช้มือ จากการศึกษพบว่าผู้แสดงเริ่มต้นฟ้อนโดยยกมือขึ้นข้างบนเลยระดับศีรษะเกือบสุดแขนแล้วค่อยลดมือลงต่ำในลักษณะเกือบสุดแขนเช่นกัน มีการหักข้อมือเข้าหาลำแขนทั้งสองข้างคล้ายกับการจับ และการตั้งวงตามแบบนาฏศิลป์ไทย การตั้งวงนิยมส่งแขนให้เป็นเส้นโค้งเลยศีรษะ ไม่นิยมให้ข้อศอกงอเป็นเหลี่ยมแบบศิลปการแสดงโนราของภาคใต้ ส่วนการจับใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้หักเข้าหากันแต่ไม่ถึงกับติดกันนิ้วที่เหลือกรีดออกให้ตึง ใช้วิธีการหมุนข้อมือเมื่อต้องการเปลี่ยนเป็นตั้งวงหรือจับ

การใช้สะโพกเป็นการใช้สะโพกโดยอิสระ การใช้สะโพกในการแสดงลำกกาชาวถือว่าเป็นจุดเด่นของการแสดงเลยทีเดียวน หากผู้แสดงคนใดสายสะโพกเก่ง ๆ ก็จะเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชม การใช้สะโพกมีการยกสะโพกขึ้นทั้งซ้ายและขวาเป็นลักษณะตั้งใจที่จะยกและยกให้สูงและให้ชัดเจนที่สุด

การใช้เท้า สามารถแบ่งออกตามลักษณะการปฏิบัติได้เป็น 2 ประเภท คือ

การยื้อน คือ การยื้อและงอเข้าขึ้นลงตามจังหวะเพลงพร้อมกับการก้าวเท้าหรือการเตะเท้า ให้ความสัมพันธ์กัน

การบิดเข้า คือ การบิดเข้าไปทางซ้ายและขวาในจังหวะที่รุนแรง ประกอบการเตะเท้าข้างใดข้างหนึ่งไปข้างหน้า แล้ววางลงเต็มเท้าปฏิบัติสลับซ้ายขวาไปเรื่อย ๆ บางครั้งก็มีการก้าวเท้าไปข้างหน้าเฉย ๆ แล้วก็บิดเข้าพร้อมกับบิดตัวไปทางซ้ายและขวาด้วย ในการบิดเข้าจะต้องปฏิบัติพร้อม ๆ กับการตีไหล่บิดสะโพก และบิดตัวด้วย

การใช้เท้ามีการวางเท้าไปข้างหน้าโดยไม่มีกำหนดเป็นแบบแผนว่าจะวางเท้าใดก่อนหลัง มีการเตะเท้าไปข้างหน้าโดยไม่เกร็งปลายเท้าแต่เป็นการเตะคล้ายกับการเตะวัตถุเบา ๆ นอกจากนั้นยังมีการเตะเท้าโดยใช้จมูกเท้า มีการเตะเท้าด้านหน้า และด้านข้างด้วย

จากคำอธิบายข้างต้นผู้ที่สนใจจะต้องดูภาพประกอบด้วย (ภาพที่ 97 ถึงภาพที่ 123) เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น

ภาพที่ 97 ลักษณะการใช้มือส้วงกระเป๋าที่ปรากฏอยู่ในท่าม้ากระที่บโรง

สาริตทำเพื่อนโดย นางบุษบงกช ผดุงญาติ

บันทึกภาพโดย นายสุขสันติ แวงวรรณ

เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2542

ภาพที่ 98 แสดงลักษณะการจับมือล่าง นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้จะไม่ติดกัน
มีการหักข้อมือเข้าหาลำแขน

ภาพที่ 99 แสดงลักษณะการจับมือข้างลำตัว

ภาพที่ 100 แสดงการจับมือบน สังกัดคุณจะมีการเหยียดลำแขนจนสุดแขน

ภาพที่ 101 แสดงลักษณะการจับมือข้างลำตัวมือเดียวมีลักษณะ
คล้ายการจับสังหลังตามแบบนาฏศิลป์ไทย

ภาพที่ 102 แสดงลักษณะการจับมือพร้อมกันทั้งสองข้าง
สังเกตการจับนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้จะไม่ติดกัน
มีการหักข้อมือเข้าหาลำแขนคล้ายกับการรำ
ตามแบบนาฏศิลป์ไทย

ภาพที่ 103 แสดงลักษณะการตั้งวงบนมือเดียว มีการเก็บหัวแม่มือ
คล้ายกับการรำตามแบบนาฏศิลป์ไทย

ภาพที่ 104 แสดงลักษณะการตั้งวงบนมือเดียว สังเกตการตั้งวงเกือบจะเป็นเหลี่ยม
ซึ่งพบเห็นบ้างเป็นบางโอกาส

สาริตทำเพื่อนโดย นางเคน แก้วแสนไชย
บันทึกภาพโดย นายสุขสันติ แวงวรรณ
เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

ภาพที่ 105 แสดงลักษณะการส่งแขนไปด้านข้างแต่ไม่จับ

ภาพที่ 106 แสดงการตั้งวงบนสองมือซึ่งมือทั้งสองข้างจะสูงเกินระดับศีรษะ

ภาพที่ 107 แสดงลักษณะการตั้งวงกลาง มือทั้งสองจะลดลงมาอยู่ประมาณ
ระดับปาก แต่ในบางครั้งก็ปรากฏว่าอยู่ตรงระดับไหล่หรือหน้าอก ก็มี

ภาพที่ 108 แสดงลักษณะการตั้งวงล่าง มือทั้งสองจะลดลงมาอยู่ระดับเอว
ไม่นิยมให้มือเข้ามาชิดลำตัวคล้ายกับการตั้งวงล่างตามแบบ
นาฏศิลป์ไทย

ภาพที่ 109 แสดงลักษณะการหงายมือ ปราบกฏในท่าพ็อน “ศิลป์ชัยลงมาเกิด”

ภาพที่ 110 แสดงลักษณะการบิดเข้าไปทางขวา

ภาพที่ 111 แสดงลักษณะการบิดเข้าไปทางซ้าย สังกัดในการบิดเข้าจะต้องมีการเอียงตัว เอียงศีรษะ และกดไหล่ไปด้วยจึงจะดูสัมพันธ์กัน

ภาพที่ 112 แสดงลักษณะการก้าวเท้า ในภาพเป็นการก้าวเท้าซ้ายวางข้างหน้าเต็มเท้า
เปิดส้นเท้าหลัง

ภาพที่ 113 แสดงลักษณะการนั่งและวางเท้าในการแสดงหมอลำกขาชาว
พบว่ามีการนั่งพ้อนในลักษณะนี้แต่ไม่นิยมวางเข่าลงติดกับพื้น
แต่นิยมนั่งลงบนส้นเท้าข้างใดข้างหนึ่ง ในภาพเป็นการวางเท้าซ้าย
เต็มเท้าและนั่งทับส้นเท้าขวา

ภาพที่ 114 แสดงลักษณะการนั่งพื่อน โดยมีเท้าขวายู่ข้างหน้านั่งทับส้นเท้าซ้าย

ภาพที่ 115 แสดงลักษณะการยกเท้าด้านหลังในการยกเท้าลักษณะนี้จะต้องมี
ความต่อเนื่องกับการเตะเท้าในภาพถัดไป

ภาพที่ 116 แสดงลักษณะการเตะเท้าที่ต่อเนื่องจากภาพที่ผ่านมา
สังเกตว่าไม่มีการดันปลายนิ้วขึ้นข้างบน แต่เป็นการ
เตะเท้าไปตรงคล้ายกับเตะวัตถุ

ภาพที่ 117 แสดงการตะเท้าด้านหน้า ใช้วิธีการตะด้วยมุกเท้าไม่มีการด้นปลายนิ้วเท้า

ภาพที่ 118 แสดงการตะเท้าด้านข้าง ซึ่งเกือบจะเป็นการตะเท้าด้านหลัง
เป็นการเปิดสันเท้าแบบสุดสุด

ภาพที่ 119 แสดงลักษณะการเตะเท้าด้านหลัง

ภาพที่ 120 แสดงลักษณะการยกสะโพก โดยมีการทิ้งตัวไปด้านตรงข้าม
เพื่อให้สะโพกลอยขึ้นให้มากที่สุดคนออกนั้นยังมีการเขย่งเท้า
เพื่อช่วยส่งสะโพกให้ดูชัดเจนขึ้นอีกด้วย

ภาพที่ 121 แสดงลักษณะการยกสะโพกด้านซ้าย

ภาพที่ 122 แสดงลักษณะการนั่งแล้วยกสะโพกด้านซ้าย

ภาพที่ 123 แสดงลักษณะการนั่งแล้วยกสะโพกด้านขวา

4.5 สรุป

ในการแสดงลำกขาขาวในอดีตใช้การเดินทางด้วยเท้า และแบ่งอุปกรณ์การแสดงไปเอง มีขั้นตอนการแสดงประกอบไปด้วย

- ขั้นก่อนแสดง
- ขั้นทำการแสดง
- ขั้นหลังจากแสดง

ขั้นก่อนแสดงเป็นขั้นตอนเตรียมความพร้อมในส่วนต่าง ๆ เช่น ด้านฉาก เวที แสง เสียง การแต่งกาย การตั้งกายอ้อ

- ขั้นทำการแสดง ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ
  - ช่วงกล่าวนำ
  - ช่วงดำเนินเรื่อง
  - ช่วงสรุปลำลา

ช่วงกล่าวนำก็จะเริ่มจากพิธีกรพูดทักทายผู้ชมและเชื้อเชิญให้มาชมการแสดงเป็นสัญญาณบอกว่าหมอลำจะเริ่มทำการแสดงแล้ว จากนั้นก็เป็นการแสดงระบำ (พ.ศ. 2500) หรือเป็นการเดิน โข่ว (พ.ศ. 2515)

ช่วงดำเนินเรื่องช่วงนี้จัดได้ว่าเป็นหัวใจของการแสดง ผู้แสดงแต่ละคนก็จะทยอยออกมาแสดงบทบาทของตนตามที่ได้รับมอบหมายในท้องเรื่องสังข์ศิลป์ชัยซึ่งดำเนินการแสดงจนรุ่งเช้า

ช่วงสรุปลำลา พิธีกรจะให้คิดสอมใจ โดยยึดเอาพุทธสุภาษิตเป็นหลัก เพื่อแสดงให้เห็นผลกรรมของคนทีกระทำความชั่วจากนั้นก็เป็นการลำลาและอวยพรให้กับผู้ชม

ขั้นหลังจากแสดง ผู้แสดงทุกคนจะทำการเก็บสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ให้เรียบร้อยเพื่อเตรียมตัวเดินทางกลับ หรือหากมีงานติดต่อกันก็เดินทางไปแสดงต่อ

ในการแสดง หมอลำกษาวาสสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นที่สุดคือ การฟ้อนของพระเอก การฟ้อนมีทั้งหมด 11 ท่า แบ่งเป็นการฟ้อนที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนทั้งการใช้มือและเท้าจำนวน 3 ท่า กระบวนการฟ้อนก็ใช้มือเหมือนกันแต่ใช้สรีระร่างกายช่วงล่างไม่เหมือนกันจำนวน 8 ท่า ดังนี้

1. ท่าม้ากระทืบโรง	1 ท่า
2. ท่าเดิน	1 ท่า
3. ท่าเดินข่วง	1 ท่า
4. ท่าฟ้อนศิลป์ชัย	2 ท่า
5. ท่าฟ้อนศิลป์ลงมาเกิด	6 ท่า

จากการศึกษาทำให้ทราบว่าในการฟ้อนประกอบการแสดงหมอลำกษาวาสท่าฟ้อนกับการลำและดำเนินเรื่องไม่มีความสัมพันธ์กัน ท่าฟ้อนแต่ละท่าไม่มีความหมายเกี่ยวข้องกับกลอนลำ หากแต่เป็นการฟ้อนประกอบจังหวะเพื่อให้เกิดความสวยงามและเป็นแรงจูงใจไม่ให้ผู้ชมเกิดความเบื่อหน่ายในขณะรับชมการแสดงนั่นเอง